Doğan Kardeş

SAYI 11 13 MART 1972 MELIH41 100 KURUŞ

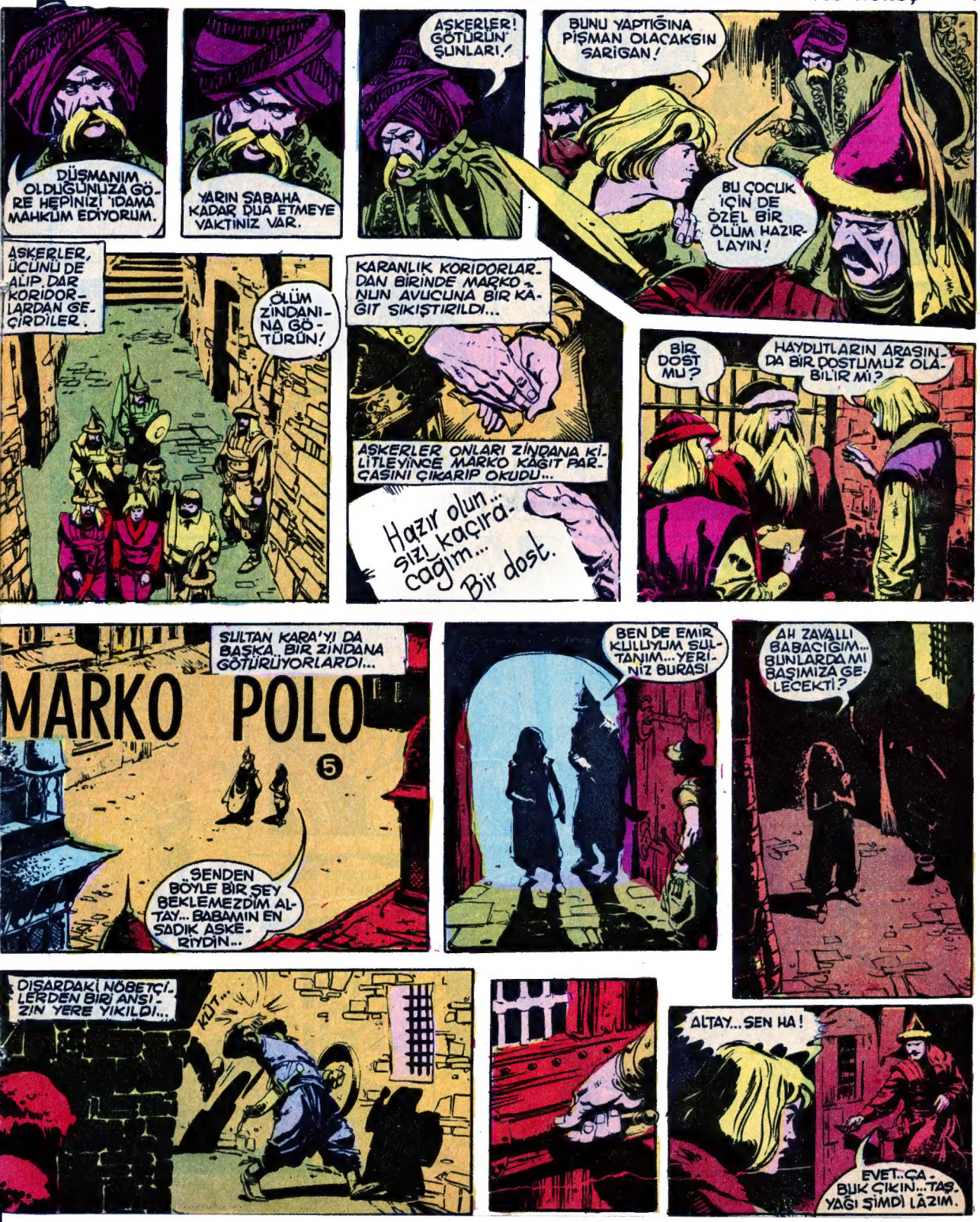

MARKO POLO

KARA'NIN HÜCRESİ ÖNÜNDE BİR GRUP ASKER TOPLANMIŞTI...
DURUN... GERİ DÖNELİM. ORDAN GEÇEMEYİZ.
ALTAY'DA BİR MİGFER BULABİLİR MİSİN?
TABİİ.. AMA NE OLACAK?

BİRAZ SONRA ALTAY'LA MARKO ASKERLERİN YANINDAN GEÇİYORLARDI...
SARIGHAN HAN BİZİ BURAYA NÖBETÇİ OLARAK KOYDU
DİKKATLİ OLUN DA KAÇMASIN...

AKLINLA BİN YAŞA MARKO.. PEKİ AMA O ÇUVALLAR NE OLACAK?
ŞİMDİ.. GÖRÜRSÜN...

BU SAYE DE KARA'YI KURTARABİLİRİZ...

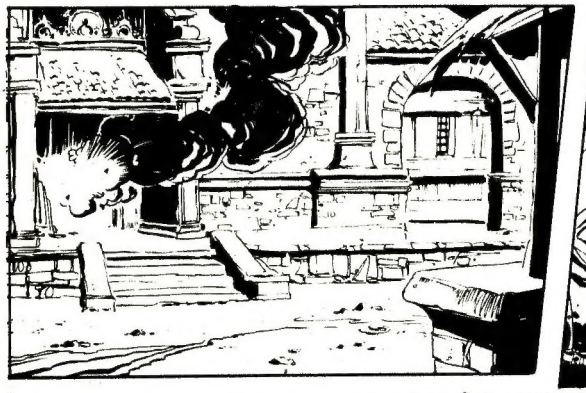

ALEVLER... YANIYORUZ!
O UĞURSUZLARIN İŞİDİR BU...

ASKERLER HEMEN FIRLAYIP YANGINI SÖNDÜRMEYE KOŞTULAR...
KOŞ, BİZ DE KARA'YI KURTARALIM.

DUR! GEÇMEK YASAK... NEREYE GİDİYORSUNUZ?

ALTAY'LA MARKO...
AŞKERLERİ VURDULAR...

ÖZET: Marko Polo, babası amcası ve Semerkant hükümdarının kızı Kara, asilerin eline geçerler. Sarigan adında bir hain Kara'nın babası Bozbey'i devirip, onun yerine geçmiştir, kahramanlarımız şimdi onun elindedir.

ARKASI VAR...

Tarihte Bu Hafta

13 MART 19 MART ARASI

● **13 MART 1940**

Sovyet Rusya resmen savaş ilân ederek Finlandiyalılara saldırmıştı. Finlandiyalılar, kadınlarıyle, çocuklarıyle, yaşlılarıyle bir olup kendilerinden hem sayıca, hem de güçce çok üstün olan Ruslar'a kahramanca karşı koyarak bağımsızlıklarını korumayı başarmışlardı.

● **14 MART 1879**

Ünlü Bilgin Albert Einstein doğmuştu. Fizik alanında önemli buluşları olan Einstein modern fiziğin kurucularından sayılır. Atom hakkındaki buluşları, başta atom bombası, atom pili, atom jeneratörünün icadını sağlamıştır.

● **15 MART 1536**

Kanunî Sultan Süleyman'ın ikinci sadrazamı İbrahim Paşa öldürülmüştü.

● **16 MART 1920**

Türkiye'mizin gözbebeği Istanbul, düşman kuvvetleri tarafından işgal edilmişti. Şehrin caddelerinde İngiliz, Fransız, İtalyan askerleri geziyor, sokaklarda düşman bayrakları dalgalanıyordu. Burada İngilizler Şehzadebaşı semtindeki bir askerî karakolumuzu erken saatlerde basmışlar, içerde uyuyan askerlerimizi süngüleriyle delik deşik etmişlerdi. İşte bugün, o acı günün yıldönümüdür.

● **17 MART 1966**

Türkiye Cumhuriyeti'mizin 5. Cumhurbaşkanı C. Sunay and içip resmen görevine başlamıştı.

● **18 MART 1915**

Birinci Dünya Savaşı sırasında Istanbul'u ele geçirmek için Çanakkale'den geçmek isteyen düşman donanması mağlûp edilmişti. 1914 kasımında başlayan savaş aralıklı olarak sürmüş, en büyük zafer, dev düşman zırhlılarının batırılmasıyla 18 Mart 1915 günü kazanılmıştır.

● **19 MART 1887**

Padişah Abdülhamid II. ilk defa olarak millet meclisini açmıştı.

Fosil Nedir, Kaç Bin Yıllıktır?

● *Bu kız böceği fosili, günümüzden en az 100.000.000 yıl öncesinden kalmadır.*

Günümüzden milyonlarca yıl önce yaşamış yaratıkların toprak altına gömülüp kalmış, zamanla orada taşlaşmış kalıntılarına fosil, ya da taşıl denir. Bu bir hayvan kemiği, bir böcek olabildiği gibi bitki, ya da yaprak parçası da olabilir. Bilim adamları bu fosilleri inceleyerek, eski hayvanlar ve bitkileri tanımış olurlar. Bulunan fosiller müzelerde, üniversitelerin araştırma merkezlerinde saklanır. Deniz hayvanlarının fosilleri çoğunlukla kireçtaşında, kara hayvanlarınınki de kumtaşı ve balçık cinsinden kayalarda bulunmuştur.

Fosiller Nasıl Meydana Gelir?

Deniz yıldızına benzeyen eskiden yaşamış, fakat bugün ortadan kalkmış bir yaratığı gözümüzün önüne getirelim. Bu hayvanın vücudu, öldükten sonra üzeri balçık ve çamurla kapanır. Zamanla hayvanın vücudu çürüyüp yok olur ve kuruyup sertleşen vücudu yol olarak, katılaşan toprağın içinde bir boşluk meydana gelir. Bu boşluğa bakarak hayvanın vücudu hakkında pek çok şey öğrenebiliriz.

Fosiller Kaç Milyon Yıllıktır?

Fosilleri bulunan ilk bitkiler 500.000.000 yıl önceden kalma yosunlar ve bakterilerdir. Bilginler yeryüzüne yakın fosillerin daha yakın çağlardan, diplere doğru inildikçe bulunacak fosillerin daha da eski çağlardan kalma olduklarını kabul ederler. Bulunan en yeni fosillerin yaklaşık olarak 50.000.000 yıllık olduğu sanılmaktadır.

En Eski Fosiller Hangileridir?

Şimdiye kadar raslanan en eski fosiller kabuklu deniz hayvanlarınındır. Bunların aralarında bildiğimiz ıstakoza, deniz yıldızına benzeyenleri çoktur. Ayrıca süngere ve denizanası'na benzeyen hayvanların da fosillerine raslanmıştır. Böceklerin arasında en eski fosil hamamböceklerininkidir. Bundan da böceklerin

Kedinizin Burnu Neden Islaktır?

Kediyi sevmeyen var mıdır? Herkes sever. Yumuşacık tüyleri, şeytanlık dolu bakışları, yerinde duramayıp zıp zıp sıçramasıyla kediler bütün çocukların sevgilisidir. Bu çok sevdiğiniz hayvanı acaba yeteri kadar tanıyıp tanımadığınızı hiç düşündü-

● *Yüz milyon yüz yıl önce dünyamız burada görüldüğü gibiydi. Bu bitki ve hayvanların bir kısmı fosiller halinde günümüze kadar gelebilmiştir.*

arasında en eskisinin hamamböcekleri olduğu sonucunu çıkartabiliriz. Bunu, kız böcekleri izlemektedir. Ayrıca şimdiye kadar pek çok arı ve karınca fosiliyle de karşılaşılmıştır. Bütün bunların günümüzden en azından 100.000.000 yıl öncesine ait olduğu sanılmaktadır.

Bitki Fosilleri Daha mı Eski?

Bilginler bitki fosillerinin en eskisinin 350.000.000 yıllık olduğunu söylemektedirler. Bunlar bakteriler, yosunlar ve küçücük deniz otlarıdır. Dev eğreltiotları ve atkuyrukları çok daha sonraki çağlarda meydana çıkmış ve gelişmiştir.

Peki Ya İnsan Fosilleri?

Yapılan araştırmalarda insan iskeletine benzer kemiklerin fosillerine de raslanmıştır.

nüz mü? Meselâ kedinin bıyıkları ne işe yarar, biliyor musunuz?

Kedilerin bıyıkları, aslında onun dokunma organlarıdır. Bu uzun kılların diplerindeki sinirler çok gelmiştir. Bu bakımdan bu bıyıkları bir çeşit antene benzetebiliriz. Bıyıkları kesilmiş kediler bütün canlılığını kaybeder, etrafındaki engelleri anlayamaz ve de fare tutamaz olur.

Peki, ya kulaklarının içindeki incecik tüyler? Onlar da havadaki en küçük ses titreşimlerini bile kedimize haber verirler. Böylece kedi, bizlerin duymadığımız pek çok sesi duyar.

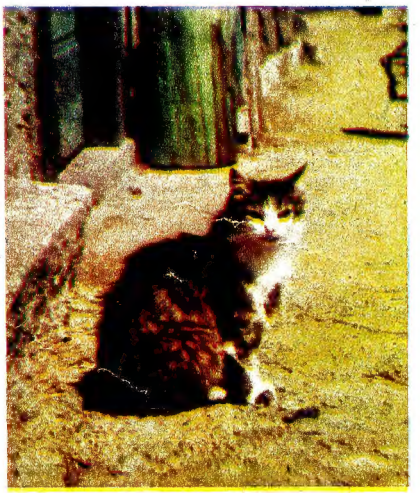

● *Kedilerin en sevdikleri şeylerden biri sıcak bir köşede oturmaktır.*

Kedimizin burnu hep ıslaktır. Acaba neye ıslaktır diye hiç merak ettik mi? Bu ıslaklık, sevgili kedimizin daha iyi koku almasına yardım eder. Ancak hastalandıkları zaman burunları kurur. Yoksa burnu ıslak olan kedi hasta değildir, bu ıslaklık aksine sağlığının belirtisidir.

Kediler, çok keskin gözlerinin yardımıyla karanlıkta, etrafındakileri rahatça görebilir.

Böylesine iyi gören, iyi koku alan, iyi işiten, iyi hisseden bu sevimli yaratığın, bir sıçrayışta fareyi tutuvermesine hiç şaşmamamız gerek.

SUE HASTABAKICILIĞI ÖYLE SEVİYORDU Kİ BIRAKMAK İSTEMİYORDU...
ANNEM BANA BAŞKA BİR İŞ BULMAYI KARARLAŞTIRMIŞ...
ÜZÜLME SUE... BİR ŞEY DÜŞÜNÜRÜZ...
BURADA DÜNYADAN UZAK YAŞIYORMUŞUM. YARIN GELİP BENİ ALACAKMIŞ!
YARIN MI? ÖYLEYSE HEMEN GİDİP KONUŞALIM

ÖĞLE ÜSTÜ
BURADA MI OTURUYORSUNUZ, SUE? SİZİ BU KADAR ZENGİN BİLMEZDİM.
BEN MESLEĞİMİ ZENGİNLİKTEN ÜSTÜN TUTUYORUM

SUE'NİN ANNESİ ONLARI GÖRÜNCE ŞAŞIRDI...
BEN SENİ YALNIZ BEKLİYORDUM SUE. BU DA KİM?
EN İYİ ARKADAŞIM ANNE: PAT LANGDON...

SİZE YALVARIRIM TEYZECİĞİM, SUE'Yİ İŞİNDEN AYIRMAYIN...
SİZE DÜŞÜNCENİZİ SORAN OLDU MU KÜÇÜKHANIM?
KIZIMIN BÜTÜN ÖMRÜNCE O PİS SURATLI ÇOCUKLARLA UĞRAŞMASINI İSTEMİYORUM!

SUE KENDİNİ TUTAMADI...
SEN BANA KARIŞAMAZSIN ANNE!
SUE, ANNENE KARŞI GELME...

KEŞKE BEN GELMESEYDİM SUE. YARDIM EDEMEDİM.
İYİ Kİ GELDİN, PAT... YOKSA HİÇ DAYANAMAZDIM.

EVDEN UZAKLAŞIRKEN
SUE! GEL BURAYA SUE!
ANNEN SESLENİYOR ŞEKERİM. BELKİ RAZI OLACAK...
HAYIR, ANNEM İNATÇIDIR. EVE DÖNMEYECEĞİM.

SUE'NİN ANNESİ ÖFKEYLE EVDEN FIRLAMIŞTI...
HEY, HANIM!

OTOBÜSÜN FREN SESİ, KADININ HAYKIRIŞI ÜZERİNE İKİ ARKADAŞ DÖNÜP BAKTILAR. SUE ANNESİNİ YERDE YATAR GÖRÜNCE...
ANNE!
BAYILMIŞ!
HASTANEYE TELEFON EDELİM, ARABA YOLLASINLAR
BİRAZ SONRA
HASTANE DOLU... ÇOCUKLAR KOĞUŞUNA YATIRACAĞIZ...
EYVAH! ANNEM ÇOCUKLARI HİÇ SEVMEZ!
O GÜN AKŞAMDI
DOKTORUN DEDİĞİNE GÖRE, ANNEM SİNİR SARSINTISI GEÇİRİYORMUŞ. BİRKAÇ GÜN DAHA BURDA KALACAK
DEŞENE ŞİMDİ BİZE BİR İŞ DÜŞÜYOR.
PAT ÇOCUKLARI TOPLADI...
SUE HEMŞİRE'NİN ANNESİ HASTA... SAKIN GÜRÜLTÜ ETMEYİN.
ÇIT ÇIKARMAYIZ!
YILBAŞI GECESİ GÜRÜLTÜ BAŞLADI
ANNEMİN DURUMU DÜZELMİŞTİ. AMA KORKARIM Kİ...
EVET... AMA ÇOCUKLARIN EĞLENCESİNE DE MÂNİ OLAMAYIZ YA...
BAŞHEKİM DE KIŞ BABA KILIĞINA GİRİP ÇOCUKLARA KATILMIŞTI..
HEPİNİZE HEDİYE GETİRDİM ÇOCUKLAR!
HOŞ GELDİN NOEL BABA!
YANDAKİ ODADA ANNEM NE YAPIYORDUR ACABA?
GİDİP BAKALIM, AVUTMAYA ÇALIŞALIM!
İKİ ARKADAŞ İÇERİ GİRİNCE ŞAŞKINLIK İÇİNDE KALDILAR...
BAK, BEBEĞİME.
BAK, BENİM DE ŞİMENDİFERİM VAR...
HOŞ GELDİN, SUE, KIZIM, YAVRUCUĞUM
YANILMIŞIM KIZIM... ÇOCUKLAR ÇOK ŞEKER ŞEYLERMİŞ... HEPSİNİ PEK SEVİYORUM.
OH! HELE ŞÜKÜR!
MESLEĞİNİ SEVMEKTE HAKKIN VARMIŞ KIZIM... HASTABAKICILIKTA KALABİLİRSİN... KUTSAL BİR MESLEK.
SON

DEVLER ÜLKESİ

61

Kaptan Steve ve arkadaşları, kazara düştükleri Devler Ülkesinden kurtulmaya çalışırken, istemeden bir yangına sebep olurlar. Bütün orman yanmaya başlar. Kurtuluş yoktur. Ama bizimkiler bu ateş çemberinden kurtulmak için ellerinden geleni yapmaya kararlıdırlar.

GELECEK HAFTA: DEV ÇOCUKLAR

AĞAÇ BEBEK

HİKÂYE

Yazan: *Vefa ŞEREFLİ*

Zeynep'in babası, annesi kızlarının gerekli elbiselerini bile alamayacak kadar fakirdiler. Hele bir oyuncaktan hiç söz edilemezdi.

Zavallı yavrucak yalnız tarlalardaki çiçeklerle, göldeki sularla ve yolda bulduğu tuhaf tuhaf taşlarla oyalanır, annesinden aldığı bir kaç düğme ile kendine eğlence yaratırdı. Tek oyuncağı babasının ağaç kökünden yaptığı bir bebekti. Zeynep annesinden bir bez parçası almış ve bebeğini onunla kundaklayarak hakiki yavrusunu taşıyan bir anne gibi onu kucağında gezdirmeye başlamıştı. Kızcağız, sanki bebeği acıkmışmış gibi, onu taze yapraklar ve dağlarda bulduğu böğürtlenlerle beslemek isterdi. Bazan göle kadar götürür, yıkamaya çalışırdı. Geceleri de koynunda yatırırdı. Bu şekilde bakılan ağaç bebek günden güne Zeynep'in gözüne daha şirin görünmeye başlamıştı. Varlıklı ailelerin çocukları Zeynep'in böyle tuhaf bir bebekle geldiğini görünce gülmekten katılırlardı. Fakat Zeynep bunlara hiç aldırmaz, çocuklar kendisiyle alay ettikçe o daha fazla bebeğine sarılırdı.

Bir gün okulda bayan öğretmen, «Yarın bebeklerinizi okula getirebilirsiniz,» dedi, «Bebeklerinize iyi annelik yapıp yapmadığınızı görmek isterim, kim bilir, belki de en iyi anneye bir de armağan vermek aklımdan geçer.» Bütün çocuklar bebeklerini giydirip kuşattılar, saçlarını taradılar.

Zeynep ise bebeğini gölde yıkadı, bembeyaz kundağının içine sardı ve kulağına, «Yarın benimle okula gideceksin,» diye fısıldadı, «inşallah uslu uslu oturursun.»

Ağaç bebek sanki ona gülümsüyor ve okula gideceğine seviniyordu.

Ertesi sabah bebeğinin kundağını tekrar düzelterek okula götürdü.

Okuldaki çocuklar alaylı alaylı, «Bebeğini bize göstersene,» diye bağırmaya başladılar, «Niçin bizden saklıyorsun, nihayet ağaç kökünden yapılmış bir bebek.»

Zeynep, bu kötü görüşlerden korumak için kundağı biraz daha yukarı çekerek bebeğinin yüzünü kapadı. Bazı bebeklerin saçları sahici saçlardı. Bir kısmı gözlerini açıp kapıyor, Ayşenin bebeği ise «ah anneciğim» diye ses bile çıkarıyordu.

Bayan öğretmen bu bir alay süslü bebeği görünce, «Hepiniz çok üstün bebek annelerisiniz. Bebeklerinizin hepsi çok güzel ve temiz. Ben şimdi bu kadar becerikli annelerin içinden en iyisini nereden bulayım,» dedi.

Ayşe, «Zeynep'in bebeğine de bir baksanız,» diye alay edercesine bağırdı. «Ne güzel de kundaklamış, değil mi öğretmenim? Her halde onun daha becerikli anne olduğuna şüphe yok.»

Ayşenin bu lâkırdısı üzerine kucağındaki bebek de «ha, ha, ha...» diye bir ses çıkardı. Bütün çocuklar alaylı alaylı gülümsemeye başladılar. Bayan öğretmen gözlerini açarak bu alayların önüne geçti.

Zeynep yavaş yavaş öğretmene doğru ilerledi. Dikkatli bir tavırla elindeki kundağa sarılı çocuğu bayan öğretmene gösterdi.

Evvelâ korku içinde yüreği hoplayan Zeynep sonradan tatlı tatlı gülümsemeye başladı. Çok sevimli bir dille, «Uyuyor, öğretmenim,» dedi. «Daha pek küçük, nasıl siz de sevimli bulmadınız mı?»

İlk bakışta öğretmen şaşırmış bir halde bakakaldı, çocuklar da bu vaziyeti görünce

(Devamı 19. sayfada)

Amerika'nın en genç Belediye Başkanı Jody Smith 19 yaşında

BAŞKAN SEÇİLDİ AMA, HÂLÂ OY VEREMİYOR!

Jody Smith adlı üniversite öğrencisi geçenlerde kasabasının belediye başkanı seçilerek Gariplikler Ülkesi Birleşik Amerika'nın (kimbilir, belki de bütün dünyanın) en genç belediye başkanı oldu. 19 yaşına henüz basan Jody Smith bundan sonra doğduğu kasaba Ayshire'nin bayındırlık ve güveniyle uğraşacak. İşin garip tarafı, belediye başkanı seçilen gencin, Amerikan yasalarına göre oy hakkı olmaması!

İlginç bir Resim Yarışması!

Resim yapmayı seven kardeşlere iyi bir haberimiz var. Türk kooperatifçilik kurumu bir resim yarışması düzenlemiş bulunuyor. Bu yarışmada birinciyi kazanacak olan resmin sahibine 1000, ikinciye 500, üçüncüye 250 lira verilecektir. Resimler 50×35 sm. boyutlarında yağlı boya, sulu boya, adi pastel, yağlı pastel, guvaj, kara kalem, ya da çini mürekkebi ile yapılacaktır. Arkasına isim ve soyadı, okulun adı, sınıfı, numarası, okulun bulunduğu şehir, doğum yılı, resmin konusu yazılıp **31 Mart 1972** akşamına kadar **«Türk Kooperatifçilik Kurumu — Ödüllü Çocuk Resimleri Yarışması — Mithatpaşa Cad. 38/A Yenişehir, Ankara** adresine postalanacaktır.

SON ANDA PES ETTİ!

14 yaşındaki Amerikalı yüzücü Richard Crowell geçenlerde yüzerek Manş Denizini geçti. Fransa kıyısından denize giren genç yüzücü 17 saat suda kalıp, İngiltere kıyısına 4 km. yaklaşıncaya kadar yüzdüyse de yolu motora binerek tamamladı.

Sıkılgan Çocuklara Özel Şekerlemeler

Sıkılganlar, bu huylarının kendilerini nekadar zor durumlarda bıraktığını iyi bilirler. Amerikalı bir ruh doktoru, çocuklardaki pısırıklığı giderebilecek bir ilâç bulup bunu şekerleme haline getirdi. Sıkılgan mısınız? Kalabalık karşısına mı çıkacaksınız? Hiç tereddüt etmeden bu şekerlemelerden bir tane alıp ağzınıza atıvereceksiniz. O zaman bütün sıkılganlığınız gidecek, kendinize güveniniz gelecek!.. Haydi hayırlısı...

Sirk ayısı Negro'nun canı o gün arabasıyla gezmek istemişti, ama hevesi içinde kaldı. Daha sokağa çıkar çıkmaz bir trafik polisi düdük çalıp onu durdurdu. Negro, ona ehliyetini (!) gösterdi, ama polis yaşını küçük bulduğu için onu geri çevirdi. Sirkin fotoğrafçısı da fırsatı kaçırmadı, makinesine sarılıp bu resmi çekiverdi.

- 29 YAŞINDAKİ İNGİLİZ duvarcı ustası Neil Mitchison bir saatte tam 37 litre bira içerek, iki litre fazlasıyla bira içme rekorunu kırdı!
- RAOUL BITAUD adındaki emekli Fransız palyaçosu dünyanın en büyük pastasını yaptı: 3 metre enindeki pastanın ağırlığı tam 1000 kg.!
- MÜŞTERİLERİNDEN genç bir kız, durmadan kıpırdandığı için dişini çekemediğine kızıp onu tokatlayan Amerikalı dişçi Donald Holt 500 lira ceza verecek!

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

YER SARSINTISI

Yazan: SEZAİ SOLELLİ

21

Yaşar Dündar'ın omuzuna basarak yirmi birinci küpe tırmandı. Sonra elini uzatıp Dündar'ı da yukarıya çekti. «Ali Baba'nın altınlarını yirmi küpte de bulamadık. Bu sefer mutlaka bulacağımızı umuyorum!» dedi.

Küpün kapağını açıp içine baktıkları zaman başları döndü. Kendilerini kaybedip karanlık dibe doğru yuvarlanmaya başladılar.

Etraflarında bir duman yükseldi. Yaşarla Dündar boğulmamak için ağızlarını, burunlarını tıkadılar. Biraz sonra duman hafifleyince iğri büğrü, pis bir sokakta bulunduklarını gördüler. Meğer deminki duman, rüzgârla savrulan sokağın tozları imiş.

Yaşar gülerek başını salladı, «Tıpkı bizim mahalleye benziyor!» dedi. «Orada da toz, duman içinde otururduk.»

Yolun ortasında bir araba duruyordu. Arabanın beygirleri yere yuvarlanmış, araba devrilmişti. Eşyalar da yolun ortasına dökülmüştü.

Zavallı arabacı gelip geçene, «Yahu ne olur, biraz yardım edin de şu arabayı düzeltelim!» diye yalvarıyordu.

Birkaç kişi durmuş, akıl öğretiyorlardı:

— «Hiç arabaya bu kadar yük yüklenir mi?»

— «Hem de atlar çok zayıf! Hiç beslenmiyor galiba!»

— «Yüklerin hepsi boşaltılmadan araba doğrulmaz.»

— «Yok.. Önce atları çözmek lâzım.»

Herkes bir şey söylüyordu, ama yardım eden yoktu. Yaşar dayanamadı, hemen arabacının yanına koştu, ona yardıma başladı. Bir taraftan da yolun üzerine birikmiş olan halka, «Akıl öğretmek kolaydır efendiler! Biraz gelin de şu zavallı adama yardım edin. Yalnız lâfla yol göstermek para etmez!» diyordu.

Onun bu sözü üzerine birer, ikişer herkes yardıma başladı. Az zaman içinde araba doğruldu. Atlar kaldırıldı. Eşyalar yeniden yüklendi.

Arabacı oradan ayrılırken Yaşar'a, «Hay Allah senden razı olsun!» dedi. «Bu iyiliğini hiç unutmayacağım.»

Yaşar'la Dündar o gece kasabanın ileri gelenlerinden birinin evine misafir oldular. Ev sahibi onları elinden geldiği kadar ağırladı. Kendilerine ayrı odalar verdi. Kapılarına uşaklar dikti. Onları memnun etmek için hiç bir şeyi esirgemedi.

Bizimkiler günlerce bu evde misafir kaldılar. Yediler, içtiler. Kasabada dolaşıp görülecek yerleri gördüler. Âdeta buraya alışmışlardı. Hani sıkılmasalar daha aylarca kalacaklardı.

Fakat bir gece sabaha doğru bütün kasaba halkı gibi onlar da korku ile yataklarından fırladılar.

Yer sarsılıyor, kasaba yerinden oynuyordu! Evler kâğıttan yapılmış kutular gibi birbirine geçiyor, yerler yarılıyor, duvarlar yıkılıyor, kasabada ardı ardına yangın çıkıyordu. Beş on dakika içinde felâket o kadar korkunç bir hal aldı ki, kasaba bir yığıntı haline geldi. Yer sarsıntısı bir taraftan durmadan sürüp giderken, yangınlar da kasabayı sarmaya başlamıştı. İnsan kasabadan çıkmasa cayır cayır yanacaktı.

Herkes kendi canının kaygusuna düşmüştü. Yaşar'la Dündar'ı günlerce ağırlıyan ev sahibi onları unutmuştu bile! Bizim kahramanlar da çarçabuk kendilerini sokağa atmış, öteye beriye koşuşuyorlardı. Nereye gideceklerini bilemiyorlardı. Etrafta büyük bir panik başlamıştı. Halk kurtarabildiği eşyalarını sokaklara yığıyor, yeniden yanan binaların arasına dalıyordu.

Kasaba sanki yerinden oynar gibi sallanıyordu. Evler kâğıt kutular gibi birbirlerinin üstüne devriliyorlardı.

Yangın korkunç bir hızla kasabayı sarıyordu. Yer sarsıntısından kurtulanlar muhakkak yangında diri diri yanacaklardı. Herkes alabildiğine öteye, beriye koşuyor, kimse kimseye bakmıyordu.

O sırada Yaşar'ın gözüne, uzaktan doğru yıldırım gibi gelen bir araba ilişti. Bu arabacıyı tanımıştı. Bu, birkaç ay evvel kendisine yardım ettikleri adamdı. Yaşar avazı çıktığı kadar bağırarak ona seslendi. Arabacı da onun sesini duyunca birden azgın atların gemlerine asıldı. Arabayı durdurarak:

— Çabuk gelin!» diye bağırdı. «Geç kalırsak mahvoluruz.»

Onları yanına aldı. Artık kasabayı iyice kaplamış olan alevlerin içinden ok gibi fırladılar.

Yaşar kendisine, korku ile sarılmış olan Dündar'ı cesaretlendirmeye çalışırken, *Adam adama lâzım olur* sözünü hatırlamıştı. Arabacıya yapmış oldukları ufacık bir iyilik, zamanında onların hayatlarını kurtarmıştı.

Atalarımız boşuna, «İyilik yap denize at. Balık bilmezse halik bilir,» dememişlerdi!..

(Devamı var)

Tarzan

MAHAR ÜLKESİ 4

TARZAN, TERK EDİLMİŞ ŞEHİRDEN KURTARDIĞI İKİ KİŞİYLE BİRLİKTE BAYAN FARAR'I ARARKEN, BAZI KİMSELERİN BİR TAPINAKTA KORKUNÇ KUŞLARA TAPTIKLARINI GÖRÜRLER...

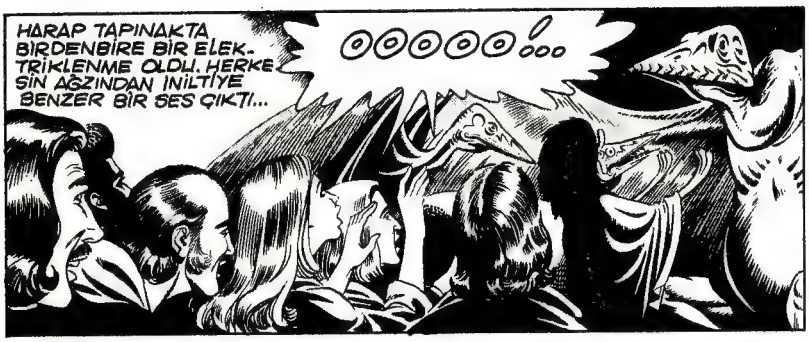

ONLAR BİZİM İÇİN TEHLİKELİ-DİR, YAKALAYIN..
BİZDEN BAHSE-DİYOR
HEMEN KAÇALIM BURA-DAN!
DURUN!
ONE?
DURUN, KIPIRDA-MAYIN...
KAÇMAYA KALKARSANIZ VURURUZ
YAKALAYIN KAÇAKLARI, ÇABUK ...
ÇUVVV...
DAYAN TARZAN!
BU İŞİ DUR-DURMANIN TEK YOLU
BANA SALDIRMAYA GELİYOR, DURDU-RUN ONU!..
SİZİ YOLUNDAN UZAKLAŞ-TIRIP BANA SALDIRA-CAK. BIRAKMAYIN...
MAHAR KAFAMIN İÇİNDEN GEÇEN DÜŞÜN-CELERİ OKUYOR!
SOLDAN KAÇACAK... ÖNÜNE GEÇİN... EĞİL, YUMRUK SAVURACAK!
NE DÜŞÜNSEM HEMEN ANLIYOR. HİÇ DÜŞÜN-MEDEN HAREKET ET-MEK LAZIM...
TARZAN DÜŞÜNMEDEN ÖNÜNE GELENE SALDIR-MAYA BAŞLADI...

ARKASI VAR

CİMİ İLE TİMİ

AFRİKA ESRARI

11

CİMİ, TİMİ, UŞAKLARI BİLL VE KIZ ARKADAŞLARI LİSA, PRENS YUKU'NUN PEŞİNE DÜŞMÜŞLERDİR. LİSA'NIN BABASINI KURTARMAK İSTEMEKTEDİRLER.

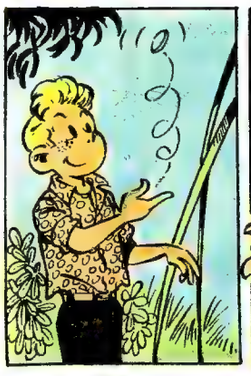

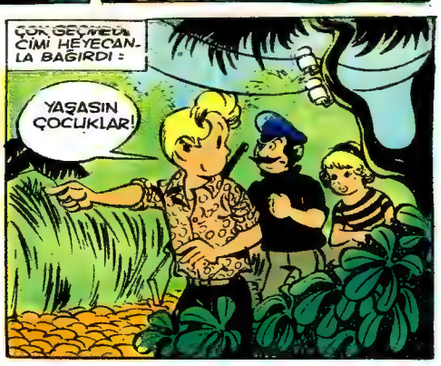

ÇOCUĞUN PARMAĞIYLA GÖSTERDİĞİ YERDE BİR KASABA VARDI. AMA ÇOK KÜÇÜK, DERME ÇATMA BİRKAÇ EVİ, DÜKKÂNI OLAN KÜÇÜCÜK BİR KASABA. BİR SÜRE YOL ALDIKTAN SONRA KASABAYA VARDILAR.

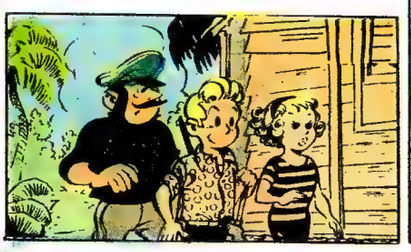

ARKASI VAR~

ANNELERİN ÇİLESİ 4

Yazan: Kemalettin Tuğcu

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Arkadaşı Doğan'ın okula gelmediğini gören Yıldız, önce, buna sebep olan öğretmenini suçlar, sonra da Doğan'ı okula getirmenin çarelerini aramaya başlar, Yıldız, sinirli sarışın güzel bir kızdır.

Kasım ayının ortasında bu pazar günü yağmurlu ve epeyce soğuktu. Yıldız erkenden kalkmış, giyinmişti. Daha annesi, babası kahvaltıdaydı. Onu bekliyorlardı.

Kızı giyimli kuşamlı görünce babası:

— «Hayrola küçük hanım,» dedi. «Ne tarafa teşrif?»

Yıldız babasının iğneli sözüne hiç aldırmadı. «Doğanlara gideceğim,» dedi. «Annesinin adresini ilkokul müdüründen öğrendim. Üsküdar tarafında oturuyorlarmış.»

Babasının canı sıkılmıştı, «Gidip de ne yapacaksın?» dedi. «Hava hem soğuk, hem yağmurlu. Hani bugün üçümüz sinemaya gidecektik?»

— «Öyleydi baba. Ama ne zamandan beri içim rahat etmiyor. Rüyalarıma giriyor.»

— «Güzel bir havada gidersin.»

— «Sen havaya boş ver baba. İçim rahat etmiyor.»

— «Annene sordun mu bir kere?»

Yıldız, «Anneme kalsa beni okula bile yollamaz,» diye omuz silkti. İkide birde gelip gidene çekiştiriyor. Kavgacı, atak, her zaman karşılık veren, çevrede kendisini utandıran bir kızmışım. İkide bir evlâdın mı var, başında derdin var deyip durur. Belki hakkı var. Ama ne yapayım. Annem işte.»

Yürüdü, gözleri dolan annesine arkasından sarılıp yanağını öptü. Babasına da bir asker selâmı çaktı.

— «Müsaadenizi aldım, gidiyorum. Merak etmeyin beni.»

Hemen savuştu. Koşarak holü geçti. Daire kapısı kapandı.

Avukat, «Yanında para var mıydı?» diye sordu.

Selma Hanım içini çekti. «Onun her zaman parası vardır. Gururundan istemez. Yazı masasına bırakılan parayı idareli kullanır.»

— «Bizden istemiyecek de kimden isteyecek?»

— «Ne bileyim! Hem aksi, hem kibirli. Zaten ona yüz veren sensin. Annelerin çilesi işte.»

Selma hanım gözlerini siliyordu. Cahit Bey, «Göndermiyeyim de günlerce ağlasın mı?» dedi.

★

Yıldız ancak öyleye doğru aradığı evi bulmuş, tahta kapıdan içeriye ayağını atmış ve karşısında gördüğü soluk yüzlü, zayıf kadına sormuştu:

— «Doğan'ın annesi Cemile Hanım siz misiniz?»

Kadın bu sarışın kıza yol verirken, «Benim yavrum,» dedi. «Ne var, Doğana bir şey mi oldu?»

Telâşlanıvermiş, büsbütün solmuştu. Yıldız kaşlarını çatarak: «Bir şey yok,» dedi. «Arkadaşımdı o benim. Merak ettim de aramaya geldim. Hem de dünyanın en katı yürekli annesini göreyim, bakayım ne çeşit bir insanmış, dedim.»

Kadın durgun, pek üzüntülüydü. Kızın söylediklerini duymamış gibi, «Buyur kızım,» dedi. «Epeyce ıslanmışsınız. Yağmurluğunuzu alayım. Asalım şuraya. Siz galiba Yıldız'sınız. Doğan'ın arkadaşı. Bir aralık bana sizi anlatmıştı.»

Yıldız, solgun kadının, ıslak ve çamurlu ayaklarını silmek için eline bir bez alıp eğildiğini görünce ona meydan vermedi. Ayakkabılarını çıkarttı. Ayaklarının ucuna basarak odaya girdi.

Bu odada büyük bir masa, karşılıklı iki divan, bir dolap ve masanın, divanın üstünde biçilmiş, yarı dikilmiş elbiseler vardı.

Kadın dikişlerinin bir kısmını çekip yer açtı, «Buyurun Yıldız hanım,» dedi.

Yıldız etrafına bakınırken, «Evet, Yıldız,» dedi. «Çoban yıldızı, uğursuz yıldız, kervan kıran, anasına, babasına asi Yıldız. Soyadı da sarı çıyan.»

Kadın içini çekerek, «Allah bağışlasın yavrum,» dedi. «Doğan bana anlattı. 'Zehir gibi kız, ateş gibi kız,' demişti. Belki çevrenizde sizi kıskanırlar, canınızı sıkarlar. Ama annenizin, babanızın sevgisi yeter size. Allah dört gözden ayırmasın!»

Bunu söyleyince de bileği ile yüzüne inen yaşları sildi.

— «Kusura bakma yavrum. Benim babamdan bağlanan yetim maaşından başka gelirim yok. Hasta, sağ dikiş dikmeye mecburum.»

Yıldız sordu, «Doğan evde değil mi?»

— «Hayır kızım. İş arıyor kendisine.»

— «Eh, siz de övünün artık. Öyle çalışkan, öyle akıllı bir çocuk doğuracağınıza taş doğursaydınız. Kaldırıp bir köşeye atardınız!»

Doğanın annesi, kalktı, Odadan çıktı, biraz sonra iki çay bardağı ile döndü, birini kızın yanına bıraktı:

— «Üşümüşsünüzdür yavrum,» dedi. Ben de daha birşey yemedim. Sabahleyin Doğan beni çok üzdü. Söylemediğini bırakmadı. Kalacak başka yeri olsaymış bir dakika bile oturmazmış benimle. Bir şey yemiyor. Siz ana olun da dayanın buna.»

Bir hıçkırık Cemile hanımın boğazını tıkadı. Beşer, onar damla yaş yüzüne yuvarlandı.

— «Kızım, Doğan'ın size karşı büyük bir sevgisi var. Ona söyleyin. Yapmasın böyle. Bana ne söylese katlanırım. Ama hasta olacak, kötü yollara düşecek diye çok üzülüyorum.»

(Devamı var)

AĞAÇ BEBEK

(Baştarafı 10. sayfada)

daha fazla alay etmeye koyuldular ama öğretmen bir ağaç bebeğe bir de onu kucağında büyük bir sevgi ile tutan anneciğe göz attı ve birdenbire o da tıpkı Zeynep'in sevinçli yüzüne uygun bir tavırla gülümsemeye başladı. Nihayet:

— «Evet Zeynep,» diye söze başladı. «Hakikaten yavrun sevimli. Şimdiye kadar böyle güzel, böyle uslu bir bebek ve becerikli anneler var ama, zannederim onlardan hiç birisinin bebeği Zeynep'in ağaç bebeği kadar sevimli değil. Bütün bu güzel bebekleri sevmek büyük bir hüner değil ama bir ağaç bebeği büyük bir sevgi içinde bu hale getirmek hakikaten önemli bir başarı.»

Bu sözleri işiten çocukların gülmeleri birdenbire durduğu gibi öğretmenlerinin sözlerine hak vererek utanmaya başladılar.

Bayan öğretmen henüz sözünü bitirmemişti:

— «Sınıfımdaki en başarılı bebek annesine armağan olmak üzere dün bana bir dostum bir güzel bebek göndermişti. Zannederim buna en lâyık Zeynep'tir,» dedi. «Siz de bu fikirde değil misiniz çocuklarım?»

Çocukların hepsi başlarını eğmişler ve daima alaycı bir tavır takınan Ayşe yüksek bir sesle «evet» demiş ve onun ses çıkaran bebeği de bu söze ek olarak «ah, ah, anneciğim,» diye ses çıkarmıştı. Zeynep bu güzel bebeğe hayran hayran bakarken ağaç bebeğini de sevmekten geri kalmadı, «bu benim mini mini yavrum» diye mırıldandı.

beklenmeyen hediye

ROSİ HAYVANLARI HİÇ SEVMEZ, ONLARA KARŞI ÇOK KÖTÜ DAVRANIRDI...

HOŞT ORDAN, DEFOL GİT!..

O GÜN EVE GELİNCE...

KOMŞULARIN KÖPEĞİNE TENEKE KUTU ATMIŞSIN... YAZIK DEĞİL Mİ?

SİNİRİME DOKUNUYOR. NE YAPAYIM?

ROSİ KÖTÜ YÜREKLİ BİR KIZDI, AMA DERSLERİNE ÇOK İYİ ÇALIŞIRDI...

BAKIN BAKIN!.. KARNEMDE BÜTÜN DERSLERİM PEK İYİ!..

BİRAZ SONRA...

MÜKÂFAT OLARAK ONA BİR KÖPEK HEDİYE EDELİM. BAKALIM NE YAPACAK?

GÜZEL BULUŞ!

ERTESİ GÜN KÖPEK ALMAYA GİTTİLER...

BU KÖPEK İÇİN SİZ NE DERSİNİZ?

ÇOK İYİ BİR KÖPEKTİR!

ÖYLEYSE BUNU ALALIM.

BAK SANA KÖPEK ALDIK, ROSİ... ADI DÜK!.

AMAN, NE ÇİRKİN ŞEY...

GÖRECEKSİN BAK, NASIL SEVECEKSİN...

BİRKAÇ GÜN İÇİNDE HAYVANCAĞIZ ROSİ'YE PEK ALIŞMIŞTI...

PEŞİMİ BIRAK SANA PİS HAYVAN!

HAV HAV!

KIZIN PAYLAMASI DÜK'E PEK DOKUNMUŞTU...

ZAVALLI HAYVANI NİÇİN TEKMELİYORSUN KIZIM?

SİZE NE... KÖPEK BENİM...

AMA O SENİ ÇOK SEVİYOR. BİR GÜN PİŞMAN OLACAKSIN!..

GÜNLER GEÇMİŞ, ROSİ KÖPEĞİNİ BİR TÜRLÜ SEVEMEMİŞTİ. ANNESİYLE BABASI BUNA PEK ÜZÜLÜYORLARDI...

DÜK'Ü ALINCA ROSİ HAYVANLARI SEVMEYE ALIŞIR SANDIK... AMA OLMADI... N'APALIM?

BİRKAÇ GÜN DAHA BEKLEYELİM... BAKTIK OLMUYOR, BAŞKASINA VERİRİZ ONU...

BİRAZ SONRA...

KÖYE GİDERKEN DÜK'Ü DE ALSAN İYİ EDERSİN KIZIM...

HAYIR ANNE, İSTEMEM! ŞU KÖPEĞİ DE BAŞIMA DERT ETTİNİZ...

ŞÖZ DİNLE DE, KIZIM, DÜK'Ü YANINA AL. SANA YARARI DOKUNUR.

NE YARARI DOKUNACAKMIŞ!.. GENE DE, HATIRINIZ İÇİN, YANIMA ALACAĞIM.

ROSİ'NİN KÖYDE BULUŞTUĞU ARKADAŞLARI DÜK'Ü PEK SEVDİLER...

NE SEVİMLİ HAYVAN!..

SİZ ONU BİR DE BANA SORUN!

BİRAZ SONRA...

BEN YORGUNUM, SİZ GİDİN. BİRAZ YÜZMEK İSTİYORUM.

GELSEYDİN İYİ OLURDU, ROSİ. EĞLENİRDİK...

MAĞARAYA GİDİYORLAR. SEN DE GİTSENE, NE DURUYORSUN?

MAHSUS ÖYLE SÖYLEDİM. ŞİMDİ SENİ BIRAKIP KAÇACAĞIM, ANLADIN MI?!

... DERKEN, AYAĞI KAYMAZ MI!?

AAAAY!..

DOĞAN

ARKASI VAR

Küçük Kardeşler İçin

ÜÇ EKMEKLER

Yıllar boyunca üvey anasının dayaklarına, babasının paylamalarına dayanmış, nihayet on dört yaşına gelmiş.

Bir gün babası üç paça ile üç somun ekmek alıp gelmiş. Kadın kıza paçaları ayıklatıp tencereye, tencereyi de ocağa koydurup kendisi çıkmış, komşuya gitmiş.

Bir varmış, bir yokmuş. Memleketin birinde bir adamcağız, bu adamcağızın da bir karısı varmış. Kadıncağız bir gün hastalanmış, ölmüş. Eh, ölenle ölünmez a!

Adamcağız, «Öksüz bir kızcağızım kaldı,» demiş. «Ben çalışmak zorundayım. Hem kızıma öksüzlüğü, anasızlığı sezdirmez, hem evimin işini görür.»

Demiş, bir başka kadınla evlenmiş. Ama bu aldığı kadın hain mi, hain, kıskanç mı kıskançmış. Ölen kadının bütün bıraktıklarını ortadan kaldırmış, kızcağıza da yapmadığı eziyeti bırakmamış. Akşam kocası gelince:

— «Ne dedim de sana vardım,» dermiş. «Bu kız beni öldürecek. Öksüzün şeytanı çok olur, derler. Ne yapsam yaranamıyorum. Ne bardak bırakıyor, ne çanak. Eli sakar, hem de bile bile her şeyi kırıyor.»

Böyle söyleye söyleye kızcağızın kötü olduğuna kocasını da inandırmış. Öte yanda kızcağız bütün gün çimdiklenir, dayak yer, hiç sesini çıkartmaz, evi temizler, bütün işleri görür, sonra da aç yatar. Tanrıya yalvarır, gözyaşları yastığını çürütürmüş.

Kızcağız paçayı pişirir, evin işlerini görürken kapıya bir dilenci gelmiş. Çok aç olduğunu söylemiş, ağlamış, kızcağız

— «Ben kendi hakkımı vereyim,» demiş.

Paçalardan biriyle ekmek somunlarından birini vermiş.

Dilenci gitmiş, arkasından bir başka dilenci gelmiş.

— «Kızım,» demiş. «Şimdi birine bir paça ile bir somun vermişsin. Ben de çok açım, ne olur, bana da ver.»

Kızcağız, «Dedeciğim,» demiş. «Ben ona kendi hakkımı verdim. O doysun, ben aç kalayım, dedim. Şimdi bir babamın, bir de üvey anneminki kaldı.»

Dilenci, «Benim merhametli kızım, açlıktan ölüyorum,» demiş.

Kız dayanamamış, babasının hakkı olan paça ile bir somunu da ona vermiş. Ama iş bununla bitmemiş, derken bir dilenci daha gelmiş. O da paça ile ekmek istemiş. Kızcağız dayanamamış:

— «Al,» demiş. «Nasıl olsa beni aç bırakacak, dövecekler. Tanrı canımı alsın da ellerinden kurtulup anacığıma kavuşayım.»

Paçalar da ekmekler de böylece gitmiş. Kadın eve gelmiş, paçaları sormuş. Kız hiç karşılık vermezmiş. Kadın onu dövmüş, çimdiklemiş, akşama da babasına söylemiş.

— «Bu hain kızı al, artık canıma yetti. Gözünü toprak doyurasıca. Paçaları da ekmekleri de yemiş,» demiş.

Adam da kızmış. Akşam karanlığında kızı almış, ormana götürmüş.

— «Sen evin dirliğini, düzenini bozuyorsun. Ne halin varsa gör,» demiş.

Kızcağız bir ağaç dibinde oturup ağlarken kulağına hep üvey anasının sesi gelirmiş.

— «Üç ekmekleri ne yaptın hınzır kız?»

Üvey annesinin söylediği bu sözler aklından bir türlü çıkmazmış.

Ağlamış, ağlamış, aç, susuz uyuyup kalmış. *(Devamı var)*

Bu güzel kitapları okudunuz mu?

ARMAĞAN

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

KORKUSUZ KAPTANLAR
GULLIVER'İN GEZİLERİ
KAÇIRILAN ÇOCUK
BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
POLLYANNA (II. baskı)
ESRARENGİZ ADA
BİR EŞEĞİN HATIRALARI
DEFİNE ADASI
HEIDI
KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
DÜNYA'DAN AY'A
TOM SAWYER
KİMSESİZ ÇOCUK
TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
KÜÇÜK KADINLAR
GÖKTEN İNEN MELEK
KARA ELMAS
İYİ HANIMLAR
SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
KÜÇÜK ERKEKLER
ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
JO'NUN ÇOCUKLARI
BAMBİ
MERCAN ADASI
KÖYÜN İKİZLERİ
MUTLU PRENS
KİMSESİZ KIZ
İSVİÇRELİ ROBINSON

Masaldan macera romanına meraklı dünya gezilerinden yaşanmış gerçek hikâyelere kadar en güzel kitapları bu dizide bulacaksınız!

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ
GENEL DAĞITIM : BATEŞ

ARİZONA KUMARBAZLARI 1

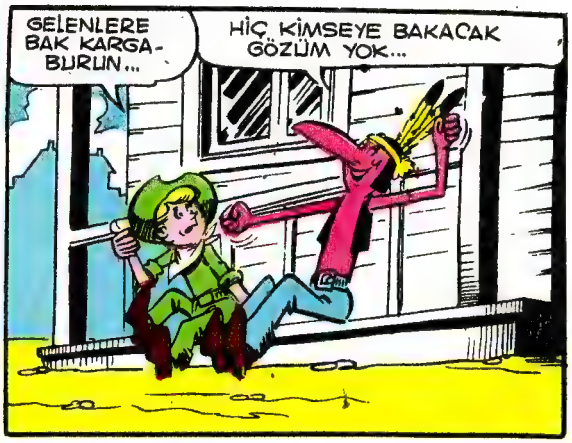

ŞADECE GÜRÜLTÜDEN HOŞLANMAYAN İKİ KİŞİ...
AY... AMAN.
BENİMLE OYUN OYNAMAYI PAHALI ÖDEYECEKSİN
SUNUN HALİNE BAK KARGABURUN, NE KOMİK...
HAH HAH HAH..
HAH HAH... O DA NE?
BİRİ ŞAKA YAPIYOR OLMALI..
OOOO... ŞERİFMİŞ... ŞEY... BİZ DE ŞAKALAŞIYORDUK ŞERİF... YANİ...
SUS BAKALIM BACAKSIZ.. GÖZÜME Mİ, SANA MI İNANAYIM?
BİZ SADECE KARD BİLL'İN BAY BOB'U ÖLDÜRMESİNE ENGEL OLDUK...
DOĞRU MU SÖYLÜYOR BİLL?
EVET, AMA BEN DE HAKLIYDIM... BAKIN, ŞU SENEDE RAĞMEN, BOB BANA OLAN BORCUNU ÖDEMİYOR.
NİÇİN BORCUNU VERMİYORSUN BOB?
NE YAPAYIM, PARAM YOK... HEM OYUNDA HİLE YAPIP BU SENEDİ İMZALATTILAR...
ORASINI BİLMEM, KANUN KANUNDUR... PARAYI VERMEZSEN HAPSE GİRERSİN YOKSA...
HAYIR HAYIR ŞERİF... PARAYI VERECEĞİZ...
ARKASI VAR~

Kardeşlerin KÖŞESİ

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

KIŞ

Ne zaman gelse kış
Lapa lapa kar yağar.
Çocuklar bahçede
Kartopu oynar.

Güneş açar,
Kar toplar.
Kar yine yağar,
Bu sefer çocuklar
Kardan adam yapar.

Kış biter,
Kar biter.
Okullarda, evlerde
Çocuklar ders çalışır.

AHMET ÜNLÜGİL
Nurettin Teksan İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

ORMAN

Benim güzel ormanım
Yemyeşildir her yanın;
Binbir çeşit kuşların
Ötüşlerine hayranım.
Bayılırım ben sana,
Kıyamam dalını
kırmaya,
Çok güzel suların var,
Bir yığın ağacın var;
Bayılırım suyuna,
Doyum olmaz tadına,
Çiçekler binbir türlü,
Benim güzel ormanım.

SEVDA BARAN
30 Ağustos İlkokulu öğrencisi
KÜTAHYA

ORMAN

Meşe, palamut, gürgen
Hepsi çıkar çok erken.
Ormanları çok severim,
Yorgunluğu gideririm.
Sakın kesme yaş ağacı,
Biraz da ne olur acı...

YAŞAR KARTAL
Kâtip Kasım İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

İLKBAHAR

Artık ilkbahar geliyor,
Çocuklar kırlara dalıyor,
Mor, kırmızı, beyaz,
Hep çiçekler açıyor.
Artık dersler zorlaşıyor,
İmtihanlar yaklaşıyor,
Çok çalışmak gerekiyor.

ŞEYDA ÖNDERSEV
SuphiKoyuncuoğlu Lise öğrencisi
Bornova - İZMİR

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
13 MART 1972
Sayı : 11 Sıra No. 843
Yıl : 27 Cilt : 1

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★**
Yurt dışı adi posta, yıllık: **90 TL. ★** Altı aylık: **45 TL. ★**
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

ORMAN

Bir gün çıkmıştım yola,
Bir ağaç gördüm
ormanda;
Dökülmüş yaprakları,
Kurumuştu dalları...

Sık sık ağaçlar,
Üstünde sincaplar,
Havada uçan kuşlar
Hepsi ormanda.

Çeşitli ağaçlar var
Meşe, Çam, Köknar,
Gezinen hayvanlar,
Benim gönlüm ormanı
arar.

Aman keçi otlatma,
Sönmemiş hiç bir şey
atma,
Sakın vurma balta,
Hele hiç tarla açma.

Kibritten kâğıda kadar,
Hepsi ormandan çıkar;
Sandalyemiz, kapılar,
Pencereler, masalar
Ormandandır.

Orman yurdun serveti,
Sevmeli, büyütmeli;
Korumalı, bakmalı,
Bu yurdu yükseltmeli.

NURAN AYAN
1. Murat İlkokulu öğrencisi
Çekirge - BURSA

İLKBAHAR

Mart, nisan, mayıs,
İlkbahar aylarıdır.
Marta gelince
Ağaçlar çiçek açar,
Kelebekler yuvalarından çıkar,
Kuzular meleşir...

Bahar gelince
Tarlalara, bahçelere
Maydanoz, tere ekerler.
Mayısa gelince
Sıcaklar başlar,
Ağaçlar meyvaya kalkar.

NİLGÜN SÖZER, Namık Kemal İlkokulu öğrencisi - İSKENDERUN

ORMAN

Kestane, gürgen, palamut;
Yapraktan görünmez bulut,
Gel derdi burda unut,
Orman ne iyi, ne iyi...

Ormanda kuşlar, böcekler,
Çamlıklar, yeşillikler;
Yedi renkli çiçekler,
Orman ne güzel ne güzel.

İzin verilmez kırana,
Kanun ceza verir ona;
Ormanları koruyalım,
Ağaçla donatalım!

TAYFUN BULKAZ
Ali Çetinkaya İlkokulu öğrencisi
Sandıklı - AFYON

İLKBAHAR

İlkbahar gelince
Bütün çiçekler açar;
Yağmurlar çoğalıp
Her yer dolup taşar.

İlkbahar gelince
Kırlangıçlar, leylekler
Gelirler sıcak yere;
Kuzular meleşir
Ot isteriz diye.

ÖZGÜL YABAN
Fevzi Çakmak İlkokulu öğrencisi
Sanatoryum
ANKARA

İLKBAHAR

İlkbahar gelince çiçekler açar,
Kelebekler uçar, kuzular koşar oynar;
Eşsiz güzelliğiyle geçiyor böyle bahar...

AHMET TAN
Devrim İlkokulu öğrencisi
Kuşadası
İZMİR

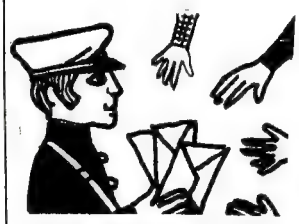

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ÜNER ÜLKÜER: Meşrutiyet Caddesi Mutlu Ap. No 46/18, Yenişehir - ANKARA

12 yaşındayım. Müzik dinlemeyi ve kitap okumayı çok severim. Yaşıtım arkadaşlarımla her konuda mektuplaşabilirim.

NECİP KARATUNA: Kurtuluş Mah. Balıkesir Cad. T.K.K. Lojmanı - Sındırgı BALIKESİR

14 yaşındayım. İngilizce biliyorum. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

ALİ ZABUN: Kurtuluş Mah. Şerif Paşa III Sokak No. 5 Sındırgı - BALIKESİR

17 yaşındayım. Müzik ve şiirden hoşlanan arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

YILDIRIM HÜSEYİN : Lefke - KIBRIS

16 yaşındayım. Kart ve pul meraklısıyım. Anavatandaki yaşıtlarımla Türkçe veya İngilizce mektuplaşmak istiyorum.

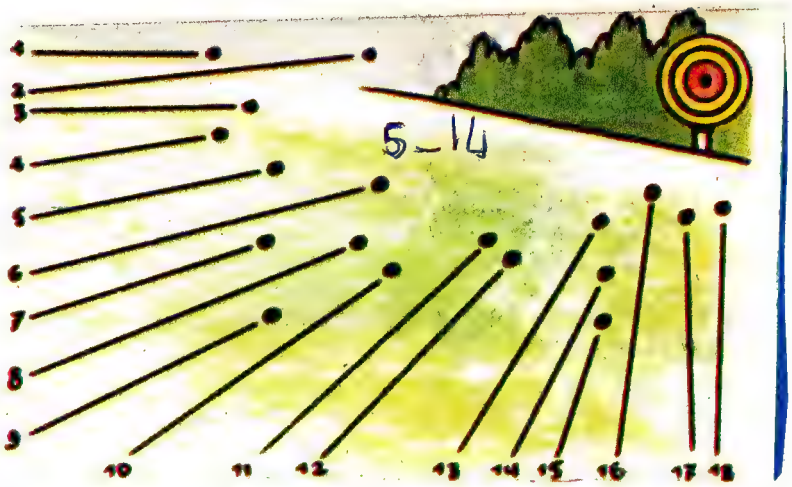

Burası bir atış poligonudur. 18 kişi hedefe ateş ediyor. Yalnız ne var ki bu 18 kişiden sadece ikisi hedefi tam ortasından vurabilecek. Acaba hangisi?

BULMACALI ŞİİR

(. . . . .)

Mevsimler yaza ermez,
Ağaçlar meyve vermez,
Çayır, çimen yeşermez,
Kimse kimseyi görmez,
Eğer (.....) olmasa.

Görürüz yedi rengi,
Bir tektir, yoktur dengi.
Yaratan her ahengi,
Bilin bakalım sanki,
Ne olur, o doğmasa?

Cin midir, peri midir?
Ay mıdır, (.....) midir?

Güneş

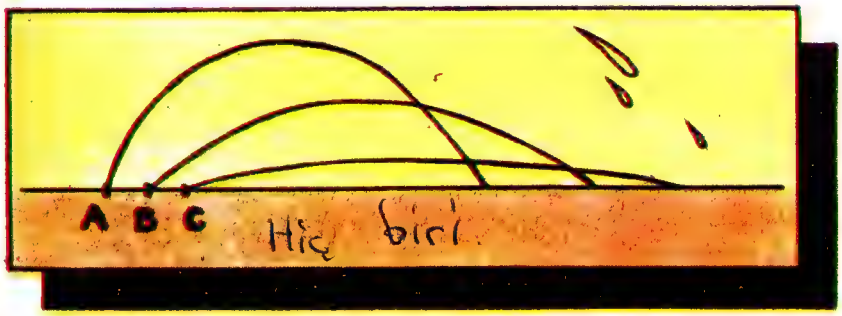

Şekilde 3 çizgi görüyorsunuz. Acaba bu A, B, C çizgilerinden hangisi daha uzundur? Şekle beş dakika baktıktan sonra bu sorunun cevabını verebilir misiniz?

Aşağıdaki şeklin üst tarafındaki bu dört karenin noktalı yerlerini boyadıktan sonra, bir kâğıda yapıştıracak olursanız karşınıza hayvanat bahçelerinin sevimli, sevimli olduğu kadar da uzun boylu bir hayvanı çıkacaktır.

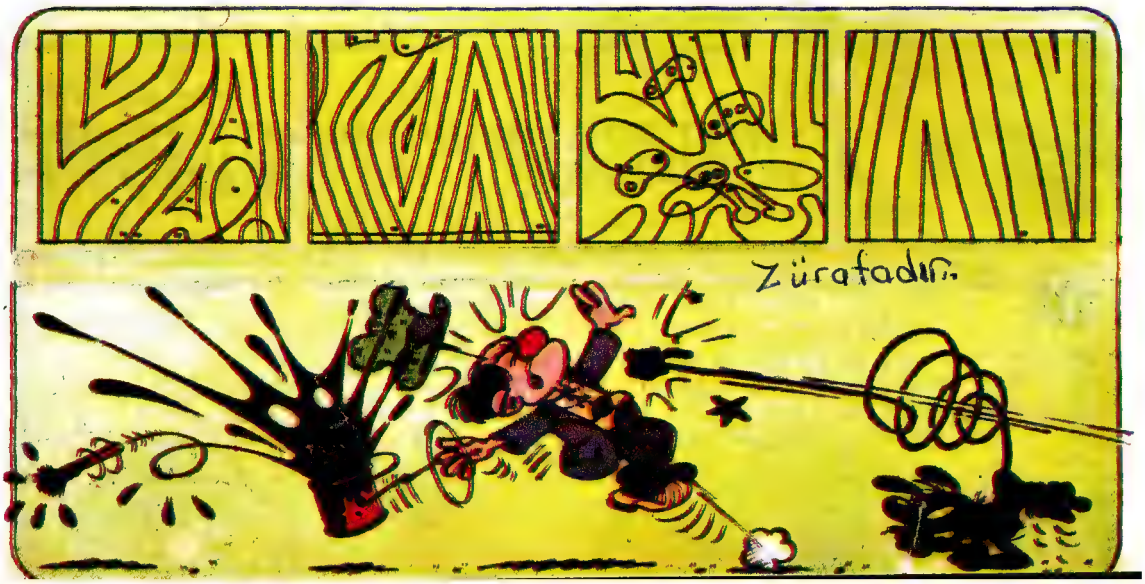

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y. 676

MORAN : 243 - 25

BİRAZ DA GÜLELİM

KAÇ YAŞINDA?

Tabiat tarihi müzesini gezen bir ziyaretçi dev yapılı dinozorun önünde durup, müze bekçisine sordu.

— «Bu kaç yaşındadır dersiniz?»

Adam gayet sakin, «İki milyon otuz üç yaşında,» diye cevap verdi.

— «Emin misiniz?»

— Tabii!.. Ben buraya gireli otuz üç yıl oluyor... Dinozor o zaman iki milyon yıllık olduğuna göre!..»

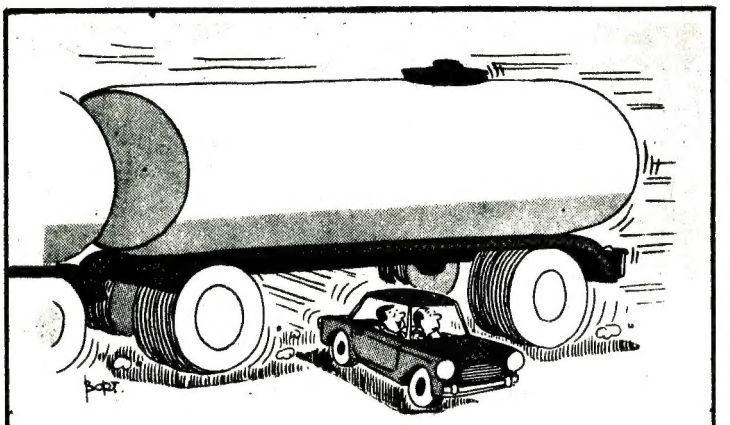

— «*Bütün mesele insanın soğukkanlı olabilmesinde!*»

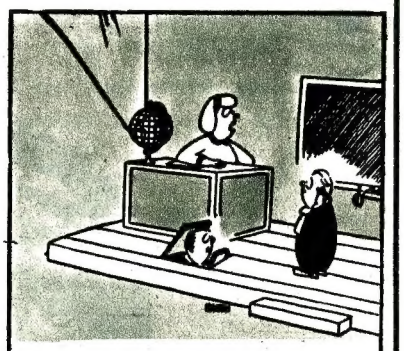

— «*Elini neden kulağından hiç çekmiyorsun bakayım?*»

— «*Bak çocuğum, bizim zamanımızda, ağaç denen büyük bitkiler vardı ve yuvalarımızı onların üstüne kurardık!*»

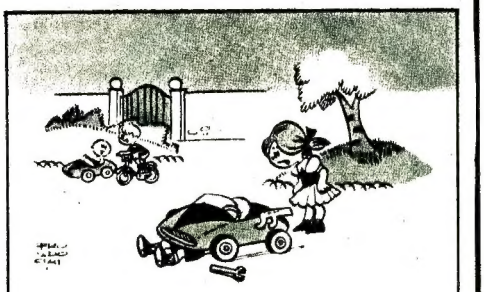

— «*Arabanın tamiri daha sürecek mi acaba?*»

— «*Kabahat bende değil, resminizi oturur pozda yapayım demiştim, Şimdi tabii sığdıramam!*»

Okuyucularımızdan Osman Gül'ün kendi yazdığı bir fıkrası.

ANLAYIŞ

Ayşe hanım, oğluna yatmadan önce öğüt veriyordu. «Sakın doğruluktan ayrılma oğlum,» dedi.

Ertesi sabah, oğlunu uyandırmak için odaya girdiğinde oğlunu yerde yatar görmesin mi... Niye yerde yattığını sorunca, «Yatak biraz eğriydi de...» cevabını almaz mı!

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Nasuhi Dalmaz
İstanbul 13.3.1957

Hüseyin Çağır
İstanbul 15.3.1957

Ercan Öztan
Antalya 18.3.1957

★Fuat Yanıkoğlu
Çorum 19.3.1957

Dursun Kocakaya
Kayseri 16.3.1957

Neşe Baykal
İstanbul 14.3.1959

Esin Öğüt
Kütahya 14.3.1959

Fahri Doğruöz
Bor 1960

Ümit Özkanlı
İzmit 14.3.1960

Şerif Nalbant
Malatya 16.3.1960

★Cüneyt Şenakay
Ankara 18.3.1960

Ahmet Yücel
Burdur 12.3.1961

Serderhan Yıldırım
İstanbul 14.3.1961

★Ayşen Handu
Afyon 15.3.1961

Harika Akın
Bartın 17.3.1961

Gürkan Atsever
Bartın 18.3.1961

★Mustafa Kaynakoğlu
Balıkesir 18.3.1961

Ömür Turan
Birecik 19.3.1961

Zeynep Erçetin
İstanbul 15.3.1962

Ferhan Gören
İstanbul 17.3.1962

Veli Halıcılar
Adana 19.3.1962

M. Cemal Erata
İstanbul 14.3.1963

Ahmet Mersin
Adana 19.3.1963

Hülya Özbek
Karabük 13.3.1964

A. Efşin Pınar
Ankara 13.3.1964

Cenk Mozori
İstanbul 16.3.1964

Cem Üstün
İstanbul 14.3.1965

Can Ekingen
Ankara 16.3.1965

★Cem Güner
Ankara 18.3.1965

Osman Öğüt
Kütahya 14.3.1966

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) Hedefi ortasından vuracak kurşunlar 5 ve 14 numaralı yerlerden atılanlardır.

(2) Hiç biri. Çünkü 3 çizgi de aynı uzunluktadır.

(3) Hayvanat bahçelerinin bu sevimli ve uzun boylu yaratığı Zürafadır!

ZIT NURİ

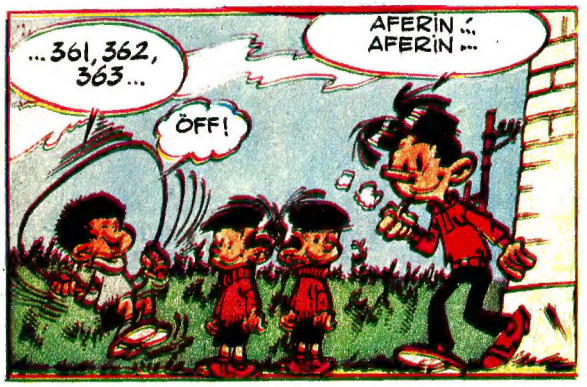

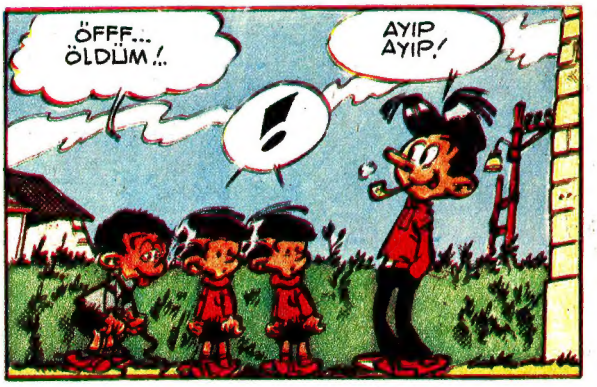

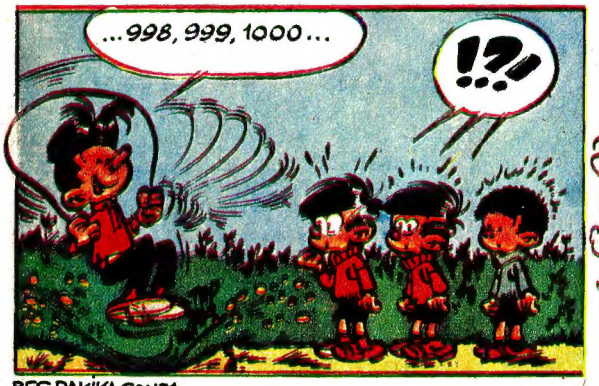

BEŞ DAKİKA SONRA